

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 listopada 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hessischer Verwaltungsgerichtshof — Niemcy) — Bundesrepublik Deutschland przeciwko Kavehowi Puidowi

(Sprawa C-4/11) ⁽¹⁾

(Azyl — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 4 — Rozporządzenie (WE) nr 343/2003 — Artykuł 3 ust. 1 i 2 — Ustalenie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego — Artykuły 6–12 — Kryteria służące ustaleniu odpowiedzialnego państwa członkowskiego — Artykuł 13 — Klauzula mająca zastosowanie w przypadku bezskuteczności zastosowania innych kryteriów)

(2014/C 9/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesrepublik Deutschland

Strona pozwana: Kaveh Puid

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hessischer Verwaltungsgerichtshof — Wykładnia art. 3 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.U. L 50, s. 1) — Istnienie po stronie państwa członkowskiego obowiązku przejęcia odpowiedzialności za rozpatrzenie wniosku o udzielenie azylu na podstawie art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr

343/2003 w przypadku ryzyka wystąpienia naruszenia praw podstawowych wnioskodawcy lub niezastosowania norm minimalnych ustanowionych w dyrektywach 2003/9/WE i 2005/85/WE przez państwo odpowiedzialne za rozpatrzenie takiego wniosku zgodnie z kryteriami określonymi we wspomnianym rozporządzeniu

Sentencja

Gdy państwa członkowskie nie mogą pominąć faktu, iż systemowe nieprawidłowości w zakresie procedury azylowej i warunków przyjmowania osób ubiegających się o azyl w państwie członkowskim uznanym początkowo za odpowiedzialne zgodnie z kryteriami zawartymi w rozdziale III rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego, stanowią poważne i udowodnione powody, aby przypuszczać, że osoba ubiegająca się o azyl zetknie się z rzeczywistym niebezpieczeństwem bycia poddaną nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu w rozumieniu art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, czego zweryfikowanie należy do sądu odsyłającego, państwo członkowskie przystępujące do ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego jest zobowiązane do nieprzekazania osoby ubiegającej się o azyl do państwa członkowskiego uznanego początkowo za odpowiedzialne i, z zastrzeżeniem skorzystania z możliwości rozpatrzenia samemu wnioskowi o udzielenie azylu, do dalszej analizy kryteriów określonych w tym rozdziale w celu ustalenia, czy inne państwo członkowskie może zostać wskazane jako odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie azylu na podstawie któregoś z tych kryteriów lub, gdy nie jest to możliwe, na podstawie art. 13 tego samego rozporządzenia.

W takiej sytuacji brak możliwości przekazania osoby ubiegającej się o azyl do państwa członkowskiego wskazanego początkowo jako odpowiedzialne nie oznacza natomiast sam w sobie, że państwo członkowskie przystępujące do ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego jest zobowiązane do rozpatrzenia samemu wnioskowi o udzielenie azylu na podstawie art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 343/2003.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 26.3.2011.